

[Ninn-Hansen.]

nansminister — det behøver ikke være i dag, jeg kan eventuelt, hvis der bliver stemning i det høje ting for at nedsætte et udvalg, få det at vide dér — hvor mange af de institutioner eller organisationer, der modtog tilskud gennem tipstjenesten i 1954—55, som forud for tipslovens vedtagelse i 1948 modtog et statstilskud. Jeg tror roligt, man kan sige, at langt den største del først har fået statstilskud efter den tid — og det må vel også have noget at sige, når vi skal drøfte, hvorledes den fremtidige fordeling skal være. Jeg vil også gerne have at vide, hvor mange af de bevillinger, der er tale om, man kan kalde stående bevillinger. Det er jo ifølge den højtærede finansministers oplysninger således, at de allerfleste bevillinger er eengangstilskud. I en skrivelse fra den højtærede finansminister — finansudvalgets aktstykke nr. 462 — af 21. maj 1955 til finansudvalget skriver den højtærede minister:

„Ved tildelingen af de enkelte bevillinger har man i alt væsentligt fulgt samme principper som ved de tidligere uddelinger. Tilskuddene er derfor i almindelighed ydet som eengangstilskud og til gennemførelse af konkrete foranstaltninger, som de pågældende foreninger eller institutioner ellers vanskeligt ville kunne løse. Egentlige driftstilskud er kun ydet i forholdsvis få tilfælde og normalt kun, hvor det offentlige ikke yder driftstilskud til de pågældende institutioner.“

Noget lignende har man meddelt fra undervisningsministeriets side, og derfor mener jeg vi kan fastslå, at vi dog har det ikke altfor vanskelige udgangspunkt, når vi skal drøfte en ny fordeling, at man gennemgående har givet eengangstilskud, og at der derfor ikke er en række organisationer eller institutioner, som kan påregne i fremtiden og hvert år at få et tilskud fra statskassen gennem tipsmidlerne.

Jeg vil også gerne tage et andet spørgsmål op. Den højtærede finansminister mener, at det vel i nogen grad kan være betænkeligt at tage disse bevillinger væk. Jeg vil heroverfor gerne spørge: Kan det ikke også i nogen grad være betænkeligt at opretholde dem allesammen? Jeg skal ikke foretage nogen gennemgang af de mange bevillinger,

der er tale om — såvidt jeg husker, drejer det sig om 261 forskellige bevillinger — men jeg synes, at man kan se på nogle af bevillingerne, at det, at der bliver givet eet sted, på tilsvarende steder kan give de interesserede det indtryk, at nu kan man i fremtiden regne med at modtage et statstilskud. Må jeg nævne et eksempel, som har været fremme i pressen. Når man på finansministeriets konto af tipsmidlerne har givet et tilskud til indkøb af brandslukningsmateriel i Sønderho, kan man så ikke andre steder, i andre kommuner, få det indtryk, at der i fremtiden gives statstilskud til indkøb af brandsprøjter, eller hvad det nu er? Jeg synes i hvert fald, det kan være lidt farligt at give bevillinger af denne art.

Må jeg nævne et andet tilfælde; det er fra undervisningsministeriets konto, hvor der er givet et beløb — det er ikke nogen stor sum, det drejer sig om 5 000 kr. — til istandsættelse af et studiehus for bladtegnere. Nu er bladtegnere jo en udmærket kategori af medborgere, som vist også mange af det høje tings medlemmer kan glæde sig over; bladtegnere gør jo deres for at stimulere den politiske interesse på en særlig måde. Men man har vel alligevel lov at sige, at hvis bladtegnere skal have tilskud fra statskassen, så er der jo forskellige andre kategorier her i samfundet, som må regne med, at næste gang kan det blive dem. Efter min mening kan resultatet blive dette, at der kommer et meget stort pres på statskassen, et pres, som kan få ubehagelige følger i andre retninger.

Jeg er ganske overbevist om, at den samvittighedsfulde vurdering og behandling, som finansudvalget giver alle andre ansøgninger, også anvendes på de ansøgninger, der indkommer om støtte af tipsmidlerne. Men det er vel trods alt blevet sådan i den almindelige opfattelse, at man regner med, at der ligger nogle, skal vi sige, lidt lettere penge dér; hvis man får afslag andre steder, kan man prøve at søge af tipsmidlerne, og det er en tendens, som jeg egentlig ikke tror man skal fremme. Jeg synes, at man med hensyn til flere af de tilskud, det drejer sig om, er gået ikke så lidt ud over, hvad man oprindeligt regnede med. Det er ikke, fordi formålene er dårlige; når man kan se, at der ydes støtte til udgivelse af værker om